

Установено е, че цвѣтоветъ се самоопрашватъ. Десетина дни следъ това, отъ пазвитъ на листата се издигатъ дрѣжчици, които на връхния си свободенъ край носятъ завръза съ семепжкитъ. Тѣзи дрѣжчици за 5-6 дена достигатъ 12 до 15 см. на дължина, забождатъ се въ земята, като съ това заравятъ и малкитъ току що образувани шушулчици, съ оформилитъ се въ тѣхъ семенца. Заровенитъ 3-4 см. въ земята шушулчици започватъ да наеприватъ, а вътре постепенно се оформяватъ семкитъ, за да узрѣятъ окончателно 1.5 до 2 месеца следъ прецвѣтяването на цвѣтоветъ. Ако плодниците не достигнатъ до земята и не се зариятъ, то плодътъ се не развива, шушулкитъ оставатъ безплодни и засѣхватъ на въздуха. Значи нужно е плодътъ да прекара известно време заритъ въ земята, за да узрѣе.

Както казахме по-горе, има шушулки съ по 1-2 семена, а други 3-4 до 7 зърна.

Както прецвѣтяватъ цвѣтоветъ последователно, така последователно става и узрѣването на шушулчицитъ. Окончателно сж узрѣли плодоветъ дори презъ м. ноемврий. Отъ тукъ се вижда, че ако презъ септемврий или октомврий падне слана, хване студъ, това ще се отрази лошо върху фѣстѣцитъ.

Прибирането плода на фѣстѣцитъ трѣбва да стане преди падане на есенната слана, да се пазятъ отъ измръзване, а така сжшо и отъ продължителна есенна влажностъ, защото става загниване на шушулкитъ и семената.

Узрѣването на фѣстѣцитъ се познава по лекото пожълтяване на листата (не опарени отъ слана).

Изравянето на плодоветъ става, ако почвата е рохкава, като се изкубватъ стѣблата заедно съ заровенитъ въ земята плодове, а може да се разриятъ и съ мотичка, както картофитъ. Изваденитъ вече фѣстѣци, съ нависнали шушулки около коренитъ, се оставатъ на сухо, провѣтриво мѣсто, за да се изсушатъ. Това е необходимо, защото стѣблата и листата се изсушватъ, като сѣно, за храна на добитъка, а плодоветъ си дозрѣватъ.

Какво Значение иматъ фѣстѣцитъ

Напоследъкъ производството на фѣстѣцитъ се много засилва. Това показва, че тѣ се търсятъ на